

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagstiftning om socialskyddsavgifter och -premier för 1994

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att år 1994 hos arbetsgivare inom den privata företagsverksamheten i folkpensionsavgift, beroende på hur kapitalintensivt företaget är, skall uppbäras 2,40, 4,00 eller 4,90 % av det lönebelopp som är underkastat förskottsuppbörd. Hos sådana statliga affärsverk på vilka lagen om statens affärsverk tillämpas skall i folkpensionsavgift uppbäras 2,40 %. Sjukförsäkringsavgiften för privata arbetsgivare och ovan nämnda affärsverk föreslås vara 1,45 % av lönerna år 1994.

Hos alla offentligrättsliga arbetsgivare skall uppbäras en folkpensionsavgift på 3,95 %. Hos staten och andra statliga inrättningar än affärsverk, hos landskapet Åland, hos kommunala affärsverk samt hos kommuner och kommunalförbund uppbärs en sjukförsäkringsavgift på 2,70 %. Kyrkans och dess församlings sjukförsäkringsavgift föreslås vara 7,70 %.

Arbetsgivares barnbidragsavgift uppbärs enligt propositionen inte för 1994.

Enligt förslaget skall de försäkrades folkpensionspremie för 1994 sänkas till 1,55 penni per skattöre. Det föreslås att de försäkrades sjukförsäkringspremie förblir oförändrad dvs. 1,90 penni per skattöre, dock så, att den är 3,80 penni per öre för den del som överstiger 80 000 ören. Vidare föreslås att, utöver ovan nämnda premier, hos personer som har pensionsinkomt skall uppbäras en penni i folkpensionpremie och tre penni sjukförsäkringspremie av det skattöre som har påförts vid kommunalbeskattningen för 1994. Avsikten är dock att höjningen av försäkringspremierna sammanlagt skall utgöra högst 4 % av den skattepliktiga pensionsinkomsten.

Såsom kommunernas andelar av finansieringen av tilläggsdelarna i enlighet med folk-

pensionslagen skall 1994 uppbäras 1,47 penni per skattöre av det sammanlagda beloppet skattören som kommunerna erhåller vid den ordinarie beskattningen. Folkpensionsanstaltens andel av tilläggsdelarna skall enligt förslaget vara 57,0 % medan staten i övrigt svarar för utgifterna för tilläggsdelarna. Samtidigt skulle stadgandet om folkpensionsfondens minimibelopp åter temporärt ändras så, att fonden vid kalenderårets slut skall utgöra minst 4 % av de sammanlagda årliga kostnaderna för folkpensionsförsäkringen. Staten skall även i fortsättningen garantera folkpensionsanstaltens betalningsberedskap genom att till folkpensionsfonden erlægga medel till ett sådant belopp att betalningsberedskapen vid varje tidpunkt är tillräckligt tryggad.

Enligt förslaget skall stadgandet om minimibeloppet för statens andel av sjukförsäkringsfonden temporärt ändras så, att fonden vid utgången av kalenderåret utgör minst 8 % av de årliga totala kostnaderna för sjukförsäkringen. Även betalningsberedskapen gällande sjukförsäkringen skall tryggas.

Lagändringarna gällande socialskyddsavgifterna och folkpensionsanstaltens finansiering avses träda i kraft den 1 januari 1994.

Till riksdagen avläts separat en proposition enligt vilken en del av intäkterna av omsättningsskatten och mervärdesskatten styrs till folkpensionsfonden och en del till sjukförsäkringsfonden, samt en proposition om en hos olycksfalls- och trafikförsäkringssystemet uppburen avgift som styrs till folkpensionsfonden.

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1994 och avses bli behandlad i samband med den.

MOTIVERING

1. Nuläget och de föreslagna ändringarna

1.1. Arbetsgivarens folkpensionsavgift

Enligt 3 § 2 mom. (956/72 och 307/82) folkpensionslagen uppbärs i arbetsgivarens folkpensionsavgift, beroende på hur kapitalintensiv affärsverksamheten är, antingen 4,25, 4,75 eller 5,25 % av det till arbetstagare utbetalda, förskottsuppbörd underkastade lönebeloppet. Om folkpensionsavgiftens storlek har dock under de senaste åren stadgats genom ettåriga lagar, enligt vilka avgiften har uppburits antingen till ett större eller till ett mindre belopp än vad som stadgas i 3 § 2 mom. folkpensionslagen.

Från och med ingången av maj 1982 började olika stora folkpensionsavgifter uppbäras inom den offentliga sektorn och hos privata arbetsgivare. Till den offentliga sektorns avgiftsklass hör staten och dess inrättningar, kommunerna och kommunalförbunden, den evangelisk-lutherska kyrkan samt dess församlingar och församlingsförbund, ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar och likaså landskapet Åland. För säkerställande av en totalrevidering av folkpensionssystemet ändrades samtidigt folkpensionslagens 59 § (307/82) så, att den bristande delen av folkpensionsfondens tillgångar betalas av statens medel.

Från och med ingången av 1985 påverkades arbetsgivarens folkpensionsavgift inom den offentliga sektorn även av den reform av utkomstskyddet för arbetslösa som trädde i kraft samma år (602/84). Man ville återföra den ökning av de offentligrättsliga arbetsgivarnas skatteintäkter som har uppstått genom att förmånerna i form av utkomstskydd har belagts med skatt till finansieringen av utkomstskyddet för arbetslösa. Av denna orsak uppbärs hos kommunerna och kommunalförbunden, den evangelisk-lutherska kyrkan, dess församlingar och församlingsförbund samt ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar en folkpensionsavgift som är högre än hos övriga offentligrättsliga arbetsgivare, dvs. staten och dess inrättningar, landskapet Åland och de kommunala affärsverken. De kommunala affärsverken ansågs vara likvärdiga med statens inrättningar med tanke på bibehållandet av konkurrenskraften.

Den gräns för de regelmässiga avskrivningar-

na som ansluter sig till fastställandet av folkpensionsavgiftsklassen höjdes fr.o.m. ingången av 1987 från 200 000 mk till 300 000 mk (1040/86).

Folkpensionsavgiften för privata arbetsgivare har under förra hälften av 1993 uppburits hos alla enligt samma procentsats, dvs. 2,40 % av lönerna (1660/92). För den offentliga sektorn dvs. staten, de kommunala affärsverken, landskapet Åland, kommunerna och kommunalförbunden, församlingarna och andra liknande sammanslutningar fastställdes premien till 3,95 % av lönerna. Till dessa samfund räknas inte sådana affärsverk som avses i lagen om statens affärsverk (627/87) och vilka vid fastställandet av folkpensionsavgiftens storlek från 1989 på grund av sina ekonomiska verksamhetsprinciper ansetts höra till den privata företagsverksamheten vad konkurrensställningen beträffar. Från och med den 1 juli har hos privata arbetsgivare i folkpensionsavgift uppburits antingen 2,40, 4,00 eller 4,90 % av det förskottsuppbörd underkastade lönebeloppet (573/93). De varierande avgifterna har dock inte tillämpats på statens affärsverk. Folkpensionsavgiften inom den offentliga sektorn är densamma under hela året.

1.2. Arbetsgivarens sjukförsäkringsavgift

Enligt 1 § (613/78) lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift är arbetsgivare skyldig att till folkpensionsanstalten såsom arbetsgivarens sjukförsäkringsavgift erlagga 1,50 % av beloppet av de förskottsuppbörd underkastade löner han utbetalt.

Även sjukförsäkringsavgiften har uppburits genom ettåriga lagar med avvikelser från vad som stadgas i 1 § lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift. Även denna avgift har av de skäl som anförts ovan beträffande folkpensionsavgiftens storlek varit av annan storlek för en arbetsgivare inom den offentliga sektorn än för en privat arbetsgivare. Inom den offentliga sektorn har staten, dess inrättningar, landskapet Åland, kommunerna och de kommunala affärsverken i egenskap av arbetsgivare sedan 1992 haft en lägre sjukförsäkringsavgift än vad kyrkan har haft.

År 1993 har i sjukförsäkringsavgift hos arbetsgivare inom den privata sektorn uppbu-

rits 1,45 % av det förskottsuppbörd underkastade lönebeloppet (1661/92). För staten och dess inrättningar, landskapet Åland och kommunala affärsverk, kommunerna och kommunalförbunden fastställdes sjukförsäkringsavgiften till 2,70 % samt för kyrkan och församlingarna till 4,20 % för hela året. Vid bestämmandet av sjukförsäkringsavgiften har sådana statliga affärsverk på vilka lagen om statens affärsverk tillämpas från ingången av 1989 ansetts höra till arbetsgivarna inom den privata sektorn.

1.3. Arbetsgivarens barnbidragsavgift

Enligt 1 § lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift är arbetsgivare skyldig att till staten såsom arbetsgivares barnbidragsavgift betala 2,25 % av beloppet av de förskottsuppbörd underkastade lönerna. Arbetsgivarens barnbidragsavgift har med stöd av ettåriga lagar sänkts flera gånger, eller också har avgiften inte alls uppburits. För 1993 uppbärs ingen barnbidragsavgift (1663/92).

1.4. Arbetsgivarens socialskyddsavgift

Den tidigare differentieringen av privata arbetsgivares folkpensionsavgift slopades, varvid avgifterna i II och III klassen sänktes till nivån för klass I från och med ingången av juli 1991. Dessutom sänktes arbetsgivarens sjukförsäkringsavgift temporärt med en procentenhet från den 1 juli 1991 till den 30 juni 1992. Som en delfinansiering av sänkningen höjdes de försäkrades sjukförsäkringspremie med 1,7 penni per skatteöre för åren 1991 och 1992 till den del antalet skatteören översteg 80 000. Under första hälften av 1993 kvarstod arbetsgivarnas socialskyddsavgifter på 1992 års nivå. Under andra hälften av 1993 återgick man till den tidigare differentieringen av privata arbetsgivares folkpensionsavgift, varvid avgifterna i II och III klassen höjdes till 4,00 respektive 4,90 %. Förhöjningarna anslöt sig till den nedsättning av småarbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie som man från och med samma tidpunkt genomförde i enlighet med vårens arbetsmarknadsuppbyggnad av den 19 maj 1993. Finansieringen av denna nedsättning skedde genom differentieringen av socialskyddsavgifterna. År 1994 föreslås arbetsgi-

varnas arbetslöshetsförsäkringspremie utgöra 3,00 % av lönesummans första miljon mk. Staten ersätter Centralkassan för arbetslöshetskassorna för det ansvarsunderskott som är en följd av småarbetsgivarnas nedsatta arbetslöshetsförsäkringspremie. Arbetsgivarnas folkpensionsavgift differentieras för anordnande av motsvarande finansiering. Syftet med differentieringen av arbetslöshetsförsäkringspremien och folkpensionsavgiften är att båda kostnadseffekterna skall motsvara varandra. Enligt uppskattning kan detta slutresultat uppnås genom ovan föreslagna avgiftsnivåer i II och III klassen.

Riksdagen har flera gånger förutsatt att lagstiftningen om arbetsgivarens socialskyddsavgifter skall utvecklas så att de arbetskraftsintensiva företagens ställning förbättras. Senast påyrkade riksdagen detta av regeringen i sitt svar på regeringens proposition med förslag till lagstiftning om socialskyddsavgifter och -premier för 1993 (RP 288/1992 rd). I detta svar konstaterade riksdagen: "Riksdagen anser det vara viktigt att folkpensionsanstaltens finansiering ställs på en hållbar och stabil grund. Betalarnas finansiella bidrag bör vara rättvisa. I och med det föreslagna förfarandet som bl.a. betyder högre indirekta arbetskraftskostnader för kommunerna blir det svårare att utveckla den kommunala servicen. Finansieringssystemet bör revideras så att staten och kommunerna behandlas lika i förhållande till privata arbetsgivare och församlingar vad gäller folkpensions- och sjukförsäkringsavgifterna. Förfarandet bör inte heller ha negativa konsekvenser för utvecklingen av den kommunala servicen.

Riksdagen konstaterar vidare att betalningssystemet också bör gynna arbetskraftsintensiva företag, vilket kan ske genom att de lönegrundade socialskyddsavgifterna ses över, samtidigt som det bör ses till att det finns tillräckliga medel att finansiera den sociala tryggheten. Detta förutsätter en sådan omvärdering av finansieringssystemet att kapitalintensiva branscher kommer med ett större finansiellt bidrag till den sociala tryggheten. Det gäller att uppmärksamma småföretagarnas villkor och de avgifter som påförts dem för att småföretagarnas viktiga sysselsättningsfrämjande insatser skall kunna stödas.

Riksdagen förutsätter att regeringen vidtar ovan avsedda åtgärder i syfte att utveckla finansieringssystemet för socialskyddet."

Ärendet har senast utretts i en av social- och

hälsovårdsministeriet tillsatt arbetsgrupp, som fick sitt betänkande klart den 15 mars 1990 (Arbetsgruppen för socialskyddsavgifter SHM 1990:3). Arbetsgruppen ansåg att det inte finns skäl att ersätta den lönebaserade socialskyddsavgiften med en helt ny avgiftstyp, utan att man bör använda de skatteformer som redan finns. Vidare ansåg arbetsgruppen att det med beaktande av allmänna ekonomiskpolitiska synpunkter och skattesystemet i sin helhet är ändamålsenligt att enbart sänka arbetsgivarens folkpensionsavgift.

Dessutom lade gruppen fram vissa principförslag angående bestämmandet av socialskyddsavgiften utgående från den offentliga ekonomin.

Regeringen har sänkt småarbetsgivarnas arbetslöshetsförsäkringspremie den 1 juli 1993 och samtidigt finansierat denna åtgärd genom att stegvis höja folkpensionsavgifter för stora arbetsgivare.

I social- och hälsovårdsministeriet pågår även en omfattande kartläggning gällande finansieringen av företagens socialförsäkringsavgifter. Det föreslås att arbetsgivarnas socialskyddsavgifter för 1994 skall fastställas med stöd av ettåriga lagar.

1.4.1. Folkpensionsavgift som uppbärs hos arbetsgivare för 1994

Det föreslås att hos arbetsgivare inom den privata sektorn i folkpensionsavgift år 1994, beroende på hur kapitalintensiv affärsverksamheten är, skall uppbäras 2,40, 4,40 eller 5,55 % av det förskottsuppbörd underkastade lönebeloppet. Hos sådana affärsverk som avses i lagen om statens affärsverk (627/87) uppbärs i folkpensionsavgift 2,40 % av det förskottsuppbörd underkastade lönebeloppet. Avsikten är att göra en särskild utredning av beloppet och fördelningen av de avgifter som statens affärsverk betalat för socialskyddet. Därför skall den ovan nämnda differentingen av avgiften inte tillämpas på dem.

För staten och andra statliga inrättningar än ovan nämnda affärsverk, landskapet Åland, de kommunala affärsverken, kommunerna och kommunalförbunden, den evangelisk-lutherska kyrkan, dess församlingar och församlingsförbund samt ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar föreslås avgiften vara lika stor för alla, dvs. 3,95 % av lönerna.

Ovan nämnda ändringar föreslås bli gjorda i

3 § folkpensionslagen. Enligt förslaget skall också ett bemyndigande att genom förordning stadga om vad som avses med kommunala affärsverk fogas till paragrafen.

1.4.2. Arbetsgivarens sjukförsäkringsavgift för 1994

Det föreslås att i sjukförsäkringsavgift hos arbetsgivare inom den privata sektorn samt hos sådana statliga affärsverk, på vilka lagen om statens affärsverk tillämpas, år 1994 uppbärs 1,45 % av det lönebelopp som är underkastat förskottsuppbörd år 1994, dvs. samma procent som 1993.

För staten och andra statliga inrättningar än ovan nämnda affärsverk, för landskapet Åland och de kommunala affärsverken samt kommunerna och kommunalförbunden skulle sjukförsäkringsavgiften vara 2,70 %. Hos kyrkan och församlingarna skulle i sjukförsäkringsavgift uppbäras 7,70 % av det förskottsuppbörd underkastade lönebeloppet. Höjningen beror på förslagen till lagar om en revidering av familjestödet (RP 75/1993 rd). Avsikten är att den ökning av skatteintäkterna som är en följd av de slopade skattelättnaderna i anslutning till nämnda reform skall styras partiell till staten för kyrkans vidkommande genom i form av förhöjd sjukförsäkringsavgift för kyrkan.

Den ökning av kommunernas skatteintäkter som följer av reformen av familjestödet skall beaktas i lagstiftningen om statsandelar (RP 168/1993 rd).

Sjukförsäkringsavgifterna skall fastställas genom en särskild lag som gäller för 1994.

1.4.3. Arbetsgivarens barnbidragsavgift för 1994

För utjämning av det kostnadstryck som riktas mot företagen föreslås att inte heller år 1994 skall uppbäras någon barnbidragsavgift hos arbetsgivarna. Härom skall stadgas genom en särskild lag.

1.4.4. Ändringar i 59 och 62 §§ folkpensionslagen

Enligt 62 § folkpensionslagen ansvarar staten, kommunerna och folkpensionsanstalten för var sin andel av kostnaderna för pensionernas

tilläggsdelar. För 1993 har kommunernas andelar av finansieringen av folkpensionernas tilläggsdelar ändrats så, att kommunens årliga andel av folkpensionernas tilläggsdelar fastställdes till 1,47 penni per skattöre av det sammanlagda belopp skattören som har bestämts vid den ordinarie beskattningen i kommunen det föregående året (1660/92). I detta sammanhang ändrades också folkpensionslagens 59 § temporärt så, att folkpensionsfondens tillgångar vid kalenderårets utgång skall utgöra minst 4 % av de sammanlagda årliga kostnaderna för folkpensionsförsäkringen i stället för 10 % som den permanenta lagen tidigare har förutsatt. För att folkpensionsanstaltens betalningsberedskap vid varje tillfälle skall vara tryggad stadgades att staten för tryggande av folkpensionsfondens betalningsberedskap skall betala ett sådant belopp till fonden, att folkpensionsförsäkringens förmåner utan svårigheter kan betalas.

Enligt förslaget är kommunens andel av kostnaderna för tilläggsdelarna 1994 fortfarande 1,47 penni per skattöre av det sammanlagda belopp skattören som har bestämts vid den ordinarie beskattningen i kommunen år 1993. Det att finansieringsandelen bibehålls på denna nivå är ett led i försöken att balansera kostnadsfördelningen mellan stat och kommuner. Folkpensionsanstaltens andel, 52 % av tilläggsdelskostnaderna, föreslås bli höjd till 57 %. Folkpensionsfondens minimibelopp föreslås utgöra 4 % av de sammanlagda årliga kostnaderna för folkpensionsförsäkringen. Staten skulle även 1994 garantera fondens betalningsberedskap. I anslutning till detta har regeringen separat avlåtit en proposition till riksdagen (RP 161/1993 rd) enligt vilken en del av intäkterna från omsättningsskatten och mervärdesskatten styrs till folkpensionsfonden. Även den avgift som uppbärs hos olycksfallsförsäkringssystemet och trafikförsäkringssystemet enligt principen om full ersättning tryggar samma mål.

1.4.5. Ändring av 59 § sjukförsäkringslagen

Enligt 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen betalas kostnaderna för sjukförsäkringen ur sjukförsäkringsfonden. Om fondens disponibla medel under kalenderåret inte räcker till för täckande av utgifterna för sjukförsäkringen, betalas den felande delen av statens medel.

Dessutom skall staten betala ett så stort belopp till fonden att fondens kapital vid utgången av kalenderåret är 1/10 av sjukförsäkringens årliga totala kostnader. Enligt nämnda paragrafs 5 mom. skall staten utom sin andel även betala ett så stort belopp till sjukförsäkringsfonden att fondens betalningsberedskap är tillräckligt väl tryggad vid varje tillfälle.

På grund av det ekonomiska läget i landet föreslås att den garantiandel som staten skall betala till sjukförsäkringsfonden temporärt bestäms till 8 % av de årliga totala kostnaderna för sjukförsäkringen. Statens garanti beträffande fondens betalningsberedskap är oförändrad. Dessutom bör beaktas att regeringen separat avlåter en proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om omsättningsskatt så, att en del av intäkterna från omsättningsskatten och mervärdesskatten styrs till sjukförsäkringsfonden.

1.5. De försäkrades folkpensions- och sjukförsäkringspremier

1.5.1. Folkpensionspremien

Enligt 4 § 1 mom. folkpensionslagen skall alla försäkrade betala en försäkringspremie som fastställs på grundvalen av det totala antal skattören som har påförts dem för föregående år, skatteåret, i samband med kommunalbeskattningen. Enligt 6 § folkpensionslagen påförs premie dock inte försäkrad som vid utgången av skatteåret inte ännu fyllt 16 år, som vid ingången av skatteåret fyllt 63 år, som under skatteåret eller en del därav varit befunden arbetsoförmögen enligt folkpensionslagen eller åtnjutit arbetslöshetspension eller som avlidit under skatteåret.

Enligt 5 § 1 mom. (956/72) folkpensionslagen utgår försäkringspremien med två penni per skattöre. Folkpensionspremien har under de senaste åren uppburits hos den försäkrade med stöd av ettåriga lagar antingen till ett större eller till ett mindre belopp än det ovan nämnda. För 1993 uppbärs försäkrads folkpensionspremie 1,80 penni per skattöre. Hos personer med pensionsinkomst har därutöver i folkpensionspremie uppburits en penni av det skattöre som påförts vid kommunalbeskattningen (1662/92).

1.5.2. Sjukförsäkringspremien

Enligt 33 § 1 mom. (742/70) sjukförsäkrings-

lagen (742/70) är försäkrads sjukförsäkringspremie 1,25 penni per skattöre.

Även den försäkrades sjukförsäkringspremie har under de senaste åren med stöd av ettåriga lagar uppburits antingen till ett större eller till ett mindre belopp än 1,25 penni per skattöre. För 1993 uppbärs i försäkrads sjukförsäkringspremie 1,90 penni per skattöre, dock så, att premien är 3,40 penni per skattöre till den del antalet skattören överstiger 80 000 (1661/92). Hos personer med pensionsinkomst har därutöver i sjukförsäkringsavgift uppburits två penni av det skattöre som påförts vid kommunalbeskattningen (1662/92).

1.5.3. Premier som uppbärs hos de försäkrade 1994

Enligt förslaget skall en folkpensionspremie fortfarande uppbäras hos alla försäkrade. Det kan inte anses motiverat att en person som fyllt 63 år befrias från folkpensionspremie, eftersom en del av de försäkrade fortsätter i arbetslivet tills de fyllt 67 år. Dessutom får pensionstagarna ett pensionsinkomstavdrag i beskattningen. Det kan inte heller av statsekonomiska skäl anses motiverat att pensionstagarna befrias från en folkpensionpremie av skattenatur. Därför föreslås nu också för 1994 att folkpensionspremien utsträcks till 63-åringar och till dem som åtnjuter invalid- eller arbetslöshetspension. Däremot föreslås att den förhöjning av folkpensionspremien och sjukförsäkringspremien som är att betrakta som en sysselsättningskatt slopas delvis.

Enligt förslaget uppbärs år 1994 i försäkrads folkpensionspremie 1,55 penni samt i försäkrads sjukförsäkringspremie 1,90 penni per skattöre och 3,80 penni per skattöre till den del som antalet skattören överstiger 80 000. Det föreslås att grundnivån för sjukförsäkringsavgiften av statsekonomiska orsaker skall förblida densamma som år 1993. Höjningen från 3,40 penni till 3,80 penni för inkomster om mer än 80 000 skattören motsvarar principerna i regeringens proposition gällande en revidering av familjestödet (RP 75/1993 rd), enligt vilka principen statens utgifter till följd av de ökade bostadsbidragen till en del skall utjämnas med en höjning av sjukförsäkringsavgiften. Försäkringspremien definieras på basis av de påförda skattörena med beaktande av vad som stadgas i inkomstskattelagen.

1.5.4. Socialskyddspremierna för dem som har pensionsinkomst

För balanseringen av statsekonomi höjs pensionstagarnas sjukförsäkringspremie med tre penni och folkpensionspremien med en penni per skattöre jämfört med löntagarnas premier.

För balanseringen av statsekonomi kommer man under 1994 och 1995 att inom den offentliga ekonomin bli tvungen att skära ned löne- och konsumtionsutgifterna. Hos löntagarna uppbärs 1994 i arbetspensionsavgift 3 % och i arbetslöshetsförsäkringspremie 1,87 % av den lön som är underkastad förskottsutlägg. Det är därför befogat att hos personer med pensionsinkomst uppbära ovan nämnda förhöjda försäkringspremier.

Som pensionsinkomst betraktas härvid skattepliktig ålders-, invalid- och arbetslöshetspension, familjepension och generationsväxlingspension samt andra avträdelsetersättningar.

Enligt föreliggande förslag skall höjningen verkställas så, att hos personer, som under 1994 har pensionsinkomst, utöver vad som föreslås ovan under punkten 1.5.3., uppbärs en penni i folkpensionspremie och tre 3,00 penni i sjukförsäkringspremie av det skattöre som har påförts vid kommunalbeskattningen för 1994. Höjningen av försäkringspremierna skall dock sammanlagt få utgöra högst 4 % av den skattepliktiga pensionsinkomsten. Om höjningen av försäkringspremierna överstiger 4 % av pensionsinkomsten, skall den överskjutande delen minskas i proportion till ovan nämnda pennibelopp.

Beträffande höjningen av försäkringspremien enligt folkpensionslagen och sjukförsäkringspremien gäller, utöver stadgandena i lagen om förskottsutlägg (418/59), i fråga om verkställigheten och det övriga förfarandet även vad som stadgas om dessa premier i folkpensionslagen och sjukförsäkringslagen.

För en person med pensionsinkomst blir folkpensionsförsäkringspremien enligt denna proposition 2,55 penni och sjukförsäkringspremien 4,90 penni av det skattöre som har påförts vid kommunalbeskattningen, dock så, att sjukförsäkringspremien är 6,80 penni per skattöre för den del som överstiger 80 000 ören. Den högsta premien för pensionstagare blir därmed sammanlagt 9,35 penni per skattöre.

2. Propositionens ekonomiska verkningar

Enligt förslaget skall folkpensionsavgiften hos privata arbetsgivare ännu under hela 1994 uppbäras differentierad. Differentieringen har samband med differentieringen av arbetsgivarens arbetslöshetsförsäkringspremie. Differentieringen är densamma som i slutet av 1993 och dess intäkter uppskattas till 1 100 milj. mk. Sjukförsäkringsavgiften skall uppbäras lika stor som 1993. Nedsättningen av kommunernas sjukförsäkringsavgift med 1,25 procentenheter föreslås gälla på samma sätt som 1993. Höjningen av sjukförsäkringsavgiften för kyrkan såsom arbetsgivare minskar statens utgifter med 56 milj. mk. Förslaget att slopa försäkrades sysselsättningsskatt i folkpensionspremien ökar statens utgifter med ca 420 milj. mk år 1994. Likväl minskar den höjning om 0,2 procentenheter som bibehålls i den försäkrades sjukförsäkringspremie statens utgifter med 410 milj. mk. En höjning av sjukförsäkringspremien med 0,40 penni per skattöre för inkomster med mer än 80 000 skattören skulle inbringa till staten ca 220 milj. mk år 1994. En höjning av sjukförsäkringspremien för personer med pensionsinkomst med en penni jämfört med fjolåret minskar å sin sida statens utgifter med 290 milj. mk år 1994.

Regeringen har bevarat kommunernas sparmål om 4 % av konsumtionsutgifterna. Statens andel av detta sparmål uppgår till 1 500 milj. mk, varav 1 200 milj. mk sker genom kommunens andel av tilläggsdelarna. Detta genomförs så att kommunernas andel av utgifterna för tilläggsdelarna förblir på samma nivå som 1993, dvs. 1,47 penni per skattöre vid senast verkställda ordinarie kommunalbeskattning. Då ovan nämnda faktorer beaktas utgör kommunernas andel av utgifterna för tilläggsdelarna 4 035 milj. mk.

Enligt förslaget är kommunens andel av utgifterna för tilläggsdelarna 41,8 %, folkpensionsanstaltens 57,0 %, dvs. 5 555 milj. mk, och statens andel 1,2 %, dvs. 116 milj. mk.

Den temporära ändringen av 59 § sjukförsäkringslagen så, att sjukförsäkringsfondens medel i slutet av året skall uppgå till 8 % av de årliga kostnaderna för sjukförsäkringen mot tidigare 10 % minskar statens andel av de totala kostnaderna med 260 milj. mk. Ändringen av motsvarande krav i 59 § folkpensionslagen från

stadgade 6 % till 4 % minskar statens andel med 400 milj. mk.

Regeringen har avlåtit separat till riksdagen en proposition med förslag till lag om temporär ändring av folkpensionsanstaltens finansiering, enligt vilken en del av intäkterna av omsättningsskatten och mervärdesskatten styrs till folkpensionsanstaltens folkpensionsfond och en del till sjukförsäkringsfonden, sammanlagt ett belopp av 1 800 milj. mk. Andelarna fördelas så att till sjukförsäkringsfonden styrs 200 milj. mk och till folkpensionsfonden 1 600 milj. mk.

Dessutom avlåter regeringen till riksdagen en proposition om övergång till den s.k. principen om full ersättning inom olycksfalls- och trafikförsäkringen. Intäkterna av avgiften uppgår till 330 milj. mk, vilket har beaktats som avdrag vid statens andel av folkpensionsutgifterna.

3. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Regeringen har till riksdagen avlåtit en proposition med förslag till lagar som gäller en revidering av familjestödet (RP 75/93 rd). Propositionen innehåller bl.a. förslag till lag om interimistisk ändring av 62 § folkpensionslagen, förslag till lag om den försäkrades sjukförsäkringspremie för 1994 samt förslag till lag om ändring av inkomstskattelagen. Eftersom det föreslås att den ökning av skatteintäkterna som åsamkas kommunerna på grund av att rätten till skattelättnader slopas skall beaktas i lagstiftningen om statsandelar, måste den i samband med reformen av familjestödet föreslagna ändringen av folkpensionslagen som gäller fastställande av kommunernas andel av tilläggsdelarna revideras. I denna proposition ingår därför ett nytt förslag till kommunernas andel av tilläggsdelarna. Den försäkrades sjukförsäkringspremie och den höjda socialskyddsavgiften för personer med pensionsinkomst har också samband med varandra och därför har nya ändringsförslag i fråga om dessa lagts fram på nytt i den här propositionen.

Utöver detta påverkas sjukförsäkrings- och folkpensionsfondernas intäkter av de propositioner som kommer att avlätas till riksdagen särskilt och som dels gäller en temporär ändring av folkpensionsanstaltens finansiering och dels en avgift som år 1994 skall uppbäras av olycksfalls- och trafikförsäkringsinrättningar.

4. Ikraftträdande

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1994 och lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 1994.

5. Lagstiftningsordning

Enligt 66 § 7 mom. riksdagsordningen kan ett lagförslag lämnas vilande om det är fråga om ett förslag till en sådan lag som försvagar det lagstadgade grundläggande utkomstskyddet, och om förslaget inte gäller skatter. De försäkrades premier har betraktats som avgifter av skattenatur.

Grundlagsutskottet dryftade i sitt utlåtande nr 29/1992 rd den författningsrättsliga betydelsen av kommunernas andel av tilläggsdelen för 1993. Utskottet konstaterade härvid att det omfattat en sådan tolkningspraxis att kommunernas i grundlag tryggade självstyrelse främst inbegriper kommunal beskattningsrätt samt rätt för kommuninvånarna att själva bestämma om sina förvaltningsorgan och kommunens rätt att själv besluta om de kommunala tjänstemännens och arbetstagarnas avlöning och om andra anställningsvillkor. Regeringsformens 51 § 2 mom. går ut på att hindra sådana ändringar av självstyrelsens centrala innebörd

som de facto skulle göra självstyrelsen betydelslös. En konsekvens av denna ståndpunkt är att det under hela den tid som det nuvarande systemet med kommunal självstyrelse har varit i kraft ansetts vara möjligt att genom lag påföra kommunerna nya obligatoriska uppgifter.

Med hänvisning till det ovan anförda kom utskottet fram till att även om kommunernas ekonomiska belastning ostridigt ansågs öka betydligt skulle det ändå inte hindra kommunerna från att fatta beslut om sin egen ekonomi. Utskottet ansåg att förslaget inte innebär ett sådant ingrepp i den centrala innebörden av kommunernas självstyrelse som de facto skulle göra självstyrelsen betydelslös. Förslaget står således inte i strid med den självstyrelse som kommunerna tillförsäkrats i 51 § 2 mom. regeringsformen och utskottet kom fram till att propositionen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning. Den nu föreslagna kommunernas andel av tilläggsdelarna, 1,47, är lika stor som år 1993. Det kan således konstateras att detta lagförslag om kommunernas andel av tilläggsdelarna kan behandlas i den ordning som 66 § riksdagsordningen stadgar.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om temporär ändring av folkpensionslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras temporärt 3 § 2 mom., 5 § 1 mom., 6 §, 59 § 2 mom. och 62 § folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/56),

dessa lagrum sådana de lyder, 3 § 2 mom. och 59 § 2 mom. i lag av den 30 april 1982 (307/82), 5 § 1 mom. i lag av den 29 december 1972 (956/72), 6 § delvis ändrad genom lagar av den 4 november 1960 och den 28 juli 1978 (466/60 och 588/78) samt 62 § i lag av den 5 februari 1982 (103/82), som följer:

3 §

En privat arbetsgivare och ett sådant statligt affärsverk som avses i lagen om statens affärsverk (627/87) skall, enligt vad därom stadgas särskilt, i arbetsgivares folkpensionsavgift mellan den 1 januari och den 31 december 1994

betala 2,40 procent av de löner som utbetalats och som är underkastade förskottsuppbörd. Om likväl beloppet av de normala avskrivningar som en arbetsgivare, vilken idkar affärsverksamhet, och är skyldig att betala inkomstskatt till staten, uppgivit i skattedeklarationen

för 1992 och som han gjort på anskaffningsutgifterna för förslitning underkastade anläggningstillgångar, överstiger 300 000 mk och samtidigt utgör minst 10 och högst 30 procent av de löner som utbetalats under nämnda tid, är folkpensionsavgiften 4,00 procent av de förskottsuppbörd underkastade löner som skall utbetalas 1994. Om beloppet av de nämnda avskrivningarna överstiger 300 000 mk och samtidigt utgör över 30 procent av de löner som utbetalats under nämnda tid uppgår folkpensionsavgiften till 4,90 procent. Om arbetsgivarens räkenskapsperiod inte har löpt ut år 1992, används de uppgifter som lämnats i skattedeklarationen gällande beskattningen för 1991. Hos staten och andra statliga inrättningar än de ovan nämnda affärsverken samt hos landskapet Åland, kommunala affärsverk, kommuner och kommunalförbund, den evangelisk-lutherska kyrkan och dess församlingar och församlingsförbund samt hos det ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar uppbärs i folkpensionsavgift 3,95 procent av det förskottsuppbörd underkastade lönebelopp som utbetalats till en arbetstagare. Om vad som avses med kommunala affärsverk stadgas närmare genom förordning.

5 §

Försäkringspremien är 1,55 penni för varje skattöre som har påförts den försäkrade vid kommunalbeskattningen, med beaktande av vad som stadgas i inkomstskattelagen (1535/92).

6 §

Försäkringspremie påförs inte försäkrad som vid skatteårets utgång inte fyllt 16 år eller som avlidit under skatteåret.

59 §

Folkpensionsfondens tillgångar skall vid kalenderårets utgång utgöra minst fyra procent av de sammanlagda årliga kostnaderna för folkpensionsförsäkringen. Om intäkterna av

folkpensionsförsäkringen, i vilka även inräknas prestationer i enlighet med 62 § i denna lag, inte förslår härtill, betalas den bristande delen av statens medel. Dessutom skall staten till folkpensionsfonden betala ett så stort belopp att fondens betalningsberedskap är tillräckligt väl tryggt.

62 §

För de sammanlagda kostnaderna för pensionernas tilläggsdelar svarar staten, kommunerna och folkpensionsanstalten.

En kommun skall till folkpensionsanstalten av kostnaderna för pensionernas tilläggsdelar betala 1,47 penni per skattöre av det sammanlagda antal skattören som bestämts vid den ordinarie beskattning som genomförts i kommunen det föregående året. Kommunen skall betala in 1/12 av beloppet till länskatteverket senast den 10 dagen i varje kalendermånad. Angående betalning, debitering, återbetalning av prestation som betalts till ett för högt belopp eller utan grund, höjning av prestation, dröjsmålspåföljer, uppbörd, indrivning, redovisning och ändringssökande gäller i fråga om kommunernas prestation i övrigt i tillämpliga delar vad i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/63) och lagen om skatteuppbörd (611/78) stadgas om arbetsgivares socialskyddsavgift, med undantag för det anmälnings- och avdragsförfarande som stadgas i 5 § 1 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift.

Pensionsanstaltens andel av kostnaderna för pensionernas tilläggsdelar är 57,0 procent av det sammanlagda beloppet av de utbetalda tilläggsdelarna. Staten svarar för kostnaderna för tilläggsdelarna i den mån de inte täcks genom kommunens prestationer och pensionsanstaltens andel.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

Vad som stadgas i 3 § 2 mom. tillämpas på arbetsgivares folkpensionsavgift för löner som utbetalas 1994, och vad som stadgas i 5 § 1 mom. vid beskattningen för 1994. Stadgandena i 6 §, 59 § 2 mom. och 62 § är i kraft till och med den 31 december 1994.

2.

L a g**om sjukförsäkringsavgift och sjukförsäkringspremie för 1994**

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Med avvikelse från vad 33 § 1 mom. sjukförsäkringslagen (364/63), sådant det lyder i lag av den 4 december 1970 (742/70), stadgar om försäkrads sjukförsäkringspremie är nämnda premie 1,90 penni för varje skattöre som har påförts den försäkrade vid kommunalbeskattningen för 1994. Försäkringspremien är dock 3,80 penni för varje skattöre som har påförts den försäkrade vid kommunalbeskattningen till den del antalet skattören överstiger 80 000. Då försäkringspremien fastställs beaktas vad som stadgas i inkomstskattelagen (1535/92).

2 §

Med avvikelse från vad 1 § 1 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/63), sådant det lyder i lag av den 11 augusti 1978 (613/78), stadgar om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift uppbärs hos privata arbetsgivare och hos sådana statliga affärsverk på vilka tillämpas lagen om statens affärsverk (627/87) i arbetsgivares sjukförsäkringsavgift 1,45 procent av det till en arbetstagare mellan den 1 januari och den 31 december 1994 utbetalda, förskotts-
uppbörd underkastade lönebeloppet. Hos staten och andra statliga inrättningar än de ovan nämnda affärsverken, hos landskapet Åland och de kommunala affärsverken samt hos

kommunerna och kommunalförbunden uppbärs dock i arbetsgivares sjukförsäkringsavgift 2,70 procent och hos den evangelisk-lutherska kyrkan och dess församlingar och församlingsförbund samt hos ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar uppbärs i sjukförsäkringsavgift 7,70 procent av det förskottsuppbörd underkastade lönebelopp som har utbetalats till en arbetstagare den 1 januari 1994 eller senare samma år.

3 §

Med avvikelse från vad 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen, sådant det lyder i lag av den 22 december 1967 (591/67), stadgar om minimibeloppet för statens andel, skall staten 1994 till fonden inbetala ett så stort belopp att fondens kapital vid kalenderårets utgång är åtta procent av sjukförsäkringens årliga totalkostnader. Staten skall 1994 månatligen i förskott betala ett belopp som motsvarar 1/12 av det belopp som det beräknas att staten skall betala under året i fråga. Om betalningen av statens andel stadgas närmare genom förordning.

4 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

3.

Lag**om höjd socialskyddspremie för personer med pensionsinkomst**

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Hos en person som under 1994 får pensionsinkomst uppbärs, utöver vad som stadgas i 5 § 1 mom. lagen om temporär ändring av folkpensionslagen (/93) och 1 § lagen om sjukförsäkringsavgift och sjukförsäkringspremie för 1994 (/93), i försäkringspremie enligt folkpensionslagen en penni och i sjukförsäkringspremie tre penni av det skattöre som påförts vid kommunalbeskattningen för 1994. Höjningen av försäkringspremierna får dock sammanlagt utgöra högst fyra procent av den skattepliktiga pensionsinkomsten. Överstiger

höjningen av försäkringspremierna fyra procent, skall den överskjutande delen minskas i proportion till ovan nämnda pennibelopp. Beträffande förskottsuppbörden av höjningen av försäkringspremier gäller vad lagen om förskottsuppbörd (418/59) stadgar om folkpensionspremie.

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994 och den tillämpas vid beskattningen för 1994. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

4.

Lag**om uppbördsfrihet i fråga om arbetsgivares barnbidragsavgift för 1994**

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Med avvikelse från vad 1 § 1 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/63), sådant det lyder i lag av den 11 augusti 1978 (613/78), stadgar om arbetsgivares barnbidrags-

avgift, uppbärs avgiften inte mellan den 1 januari och den 31 december 1994.

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

Helsingfors den 15 oktober 1993

Republikens President**MAUNO KOIVISTO**Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

1.

Lag**om temporär ändring av folkpensionslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras temporärt 3 § 2 mom., 5 § 1 mom., 6 §, 59 § 2 mom. och 62 § folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/56),

dessas lagrum sådana de lyder, 3 § 2 mom. och 59 § 2 mom. i lag av den 30 april 1982 (307/82), 5 § 1 mom. i lag av den 29 december 1972 (956/72), 6 § delvis ändrad genom lagar av den 4 november 1960 och den 28 juli 1978 (466/60 och 588/78) samt 62 § i lag av den 5 februari 1982 (103/82), som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Arbetsgivare erlägger, i enlighet med vad därom särskilt stadgas, i arbetsgivares folkpensionsavgift 4,25 procent av det förskottsinnehållning underkastade lönebeloppet. Har beloppet av de normala avskrivningar som vid statsbeskattningen skattskyldig arbetsgivare som idkar affärsverksamhet uppgivit i skattedeklarationen för senast verkställd beskattning och som han gjort på anskaffningsutgiften för förslitning underkastade anläggningstillgångar varit större än 200 000 mark och samtidigt minst 10 och högst 30 procent av det belopp som han under samma skatteår utbetalt i löner, är avgiftens storlek under det kalenderår som följer på den senast verkställda beskattningen likväl 4,75 procent av det förskottsinnehållning underkastade lönebeloppet. Har beloppet av dylik arbetsgivares ovan avsedda avskrivningar varit större än 200 000 mark och samtidigt över 30 procent av de utbetalda lönernas belopp, är sagda avgift 5,25 procent av det förskottsinnehållning underkastade lönebeloppet.

En privat arbetsgivare och ett sådant statligt affärsverk som avses i lagen om statens affärsverk (627/87) skall, enligt vad därom stadgas särskilt, i arbetsgivares folkpensionsavgift mellan den 1 januari och den 31 december 1994 betala 2,40 procent av de löner som utbetalats och som är underkastade förskottsuppbörd. Om likväl beloppet av de normala avskrivningar som en arbetsgivare, vilken idkar affärsverksamhet, och är skyldig att betala inkomstskatt till staten, uppgivit i skattedeklarationen för 1992 och som han gjort på anskaffningsutgifterna för förslitning underkastade anläggningstillgångar, överstiger 300 000 mark och samtidigt utgör minst 10 och högst 30 procent av de löner som utbetalats under nämnda tid, är folkpensionsavgiften 4,00 procent av de förskottsuppbörd underkastade löner som skall utbetalas 1994. Om beloppet av de nämnda avskrivningarna överstiger 300 000 mark och samtidigt utgör över 30 procent av de löner som utbetalats under nämnda tid uppgår folkpensionsavgiften till 4,90 procent. Om arbetsgivarens räkenskapsperiod inte har löpt ut år 1992, används de uppgifter som lämnats i skattedeklarationen gällande beskattningen för 1991. Hos staten och andra statliga inrättningar än de ovan nämnda affärsverken samt hos landskapet Åland, kommunala affärsverk, kommuner och kommunalförbund, den evangelisk-lutherska kyrkan och dess församlingar och församlingsförbund samt hos det ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar uppbärs i folkpensionsavgift 3,95 procent av det förskottsuppbörd underkastade lönebelopp som utbetalats till en arbetstagare. Om

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Försäkringspremien utgår med två penni per den försäkrade vid kommunalbeskattningen påfört skattöre.

5 §

Försäkringspremien är 1,55 penni för varje skattöre som har påförts den försäkrade vid kommunalbeskattningen, med beaktande av vad som stadgas i inkomstskattelagen (1535/92).

6 §

Försäkringspremie påföres icke försäkrad:

- 1) som vid inkomstårets utgång icke fyllt 16 år;

- 2) som vid inkomstårets ingång fyllt 63 år;
- 3) som under inkomståret eller del därav varit befunnen arbetsoförmögen enligt denna lag;

- 4) som under inkomståret eller del därav åtnjutit arbetslöshetspension; eller

- 5) som avlidit under inkomståret.

Försäkringspremie skall likväl påföras 63-årig eller som arbetsoförmögen befunnen försäkrad, om till hans beskattningsbara inkomst vid kommunalbeskattningen räknats även värdet av det arbete, som hans annat än i 1 mom. avsedda hemmavarande barn eller annan familjemedlem utfört till förmån för hans hushåll, på grundvalen av det antal skattören, som motsvarar denna inkomst.

6 §

Försäkringspremie påförs inte försäkrad som vid skatteårets utgång inte fyllt 16 år eller som avlidit under skatteåret.

59 §

Folkpensionsfondens tillgångar skall vid kalenderårets utgång utgöra minst 1/10 av de sammanlagda årliga kostnaderna för folkpensionsförsäkringen. Om intäkterna av folkpensionsförsäkringen, i vilka även inräknas prestationer i enlighet med 62 § i denna lag, inte förslår härtill, betalas den bristande delen av statens medel.

Folkpensionsfondens tillgångar skall vid kalenderårets utgång utgöra minst fyra procent av de sammanlagda årliga kostnaderna för folkpensionsförsäkringen. Om intäkterna av folkpensionsförsäkringen, i vilka även inräknas prestationer i enlighet med 62 § i denna lag, inte förslår härtill, betalas den bristande delen av statens medel. Dessutom skall staten till folkpensionsfonden betala ett så stort belopp att fondens betalningsberedskap är tillräckligt väl tryggad.

62 §

Staten, kommunerna och pensionsanstalten svarar envar för sin andel av kostnaderna för pensionernas tilläggsdelar. Kommuns andel bestäms enligt den bärkraftsklass den med stöd

62 §

För de sammanlagda kostnaderna för pensionernas tilläggsdelar svarar staten, kommunerna och folkpensionsanstalten.

En kommun skall till folkpensionsanstalten av

Gällande lydelse

av lagen om bärkraftsklassificering av kommunerna (665/67) tillhör och utgör i

1 klassen	8,0 procent
2 ”	10,0 ”
3 ”	11,5 ”
4 ”	12,5 ”
5 ”	14,2 ”
6 ”	15,4 ”
7 ”	17,9 ”
8 ”	21,1 ”
9 ”	21,9 ”
10 ”	26,7 ”

av de inom kommunen varje månad utbetalda tilläggsdelarnas sammanlagda belopp, likväl så att kommunens andel dividerad med det antal skattören som påförts vid den föregående år verkställda kommunalbeskattningen inte överstiger ett av statsrådet fastställt maximibelopp. Pensionsanstaltens andel i kostnaderna är högst 74,1 procent av det sammanlagda beloppet utbetalda tilläggsdelar, medan staten svarar för återstoden av kostnaderna för tilläggsdelarna.

Föreslagen lydelse

kostnaderna för pensionernas tilläggsdelar betala 1,47 penni per skattöre av det sammanlagda antal skattören som bestämts vid den ordinarie beskattning som genomförts i kommunen det föregående året. Kommunen skall betala in 1/12 av beloppet till länsskatteverket senast den 10 dagen i varje kalendermånad. Angående betalning, debitering, återbetalning av prestation som betalats till ett för högt belopp eller utan grund, höjning av prestation, dröjsmålspåföljer, uppbörd, indrivning, redovisning och ändringsökande gäller i fråga om kommunernas prestation i övrigt i tillämpliga delar vad i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/63) och lagen om skatteuppbörd (611/78) stadgas om arbetsgivares socialskyddsavgift, med undantag för det anmälnings- och avdragsförfarande som stadgas i 5 § 1 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift.

Pensionsanstaltens andel av kostnaderna för pensionernas tilläggsdelar är 57,0 procent av det sammanlagda beloppet av de utbetalda tilläggsdelarna. Staten svarar för kostnaderna för tilläggsdelarna i den mån de inte täcks genom kommunens prestationer och pensionsanstaltens andel.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

Vad som stadgas i 3 § 2 mom. tillämpas på arbetsgivares folkpensionsavgift för löner som utbetalas 1994, och vad som stadgas i 5 § 1 mom. vid beskattningen för 1994. Stadgandena i 6 §, 59 § 2 mom. och 62 § är i kraft till och med den 31 december 1994.